

Január 25.

(M1-ben elhangzott elmélkedés)

Tisztelt Nézők!

Ma Szent Pál megtéréséről emlékezik meg a liturgia.

Mindannyian tudjuk, hogy Pál apostolnak vitatlatlanul óriási szerepe volt a kereszténység elterjedésében, világvallássá válásában.

De honnét is indult el ennek a Pálnak az élete?

Kis - Ázsia délkeleti részén fekvő Tarszus városából. Pál, szülővárosában, görög, - közel-keleti, - s pogány környezetben nőtt fel, s ezek a kultúrák alakították ki gondolkodását.

Jézust valószínűleg sohasem látta földi működése idején, de a megszületett fiatal keresztény egyházat, saját szavaival, módfelett üldözte. Jelen volt Szent István diakónus megkövezésénél is.

Damaszkusz felé sietett, hogy bilincsbe verje az ottani krisztushívőket, de a föltámadt Jézus ledobta lováról. És megszólította Pált. Miért üldözöl engem? Ki vagy Te Uram? S a válasz, az, akit Te üldözöl. És választott edényévé tette őt az Úr. Ettől kezdve, neki szentelte egész életét.

„Ami számomra nyereség volt, írta később, azt veszteségnek tartottam Krisztusért. ... Sőt, mindent szemétnek tekintek, csakhogy Krisztust elnyerjem.”

Nagy, missziós körutakat tett meg. Számtalan veszélyt, szenvedést és börtönt elviselve eljutott a Földközi tenger partján mindenüvé, Rómába is.

A Mamertini börtönből írt utolsó levelében azt írja kedves tanítványának, „Az én véretem ugyanis nemsokára kiontják áldozatul”. A jó harcot megharcoltam, a pályafutást bevégeztem, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljöveteletét.”

Bárcsak mi is, s a „Damaszkuszi utat megjárta, páfördulást megtett, hívővé lett honfitársunkkal együtt, mondhatnánk életünk alkonyán az iménti szavakat. A jó harcot megharcoltam.

F. F.

Az elmélkedés megtekinthető honlapunk Galéria menüpontja alatt és az MTV honlapján.